

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Una mirada positiva

En els darrers anys es parla de la crisi que patim considerant de manera exclusiva les conseqüències econòmiques, com l'atur generat, el rescat del sistema bancari, etc. Avui vull parlar de l'home, de la persona. I ho faig seguint la línia medular que vertebrava el millor de la Doctrina Social de l'Església. Parlar de la crisi des de la perspectiva de l'home no és evadir-se de la realitat, i encara menys camuflar-la, és anar al centre de la crisi que, al meu entendre, va més enllà de l'economia i les finances.

En aquesta carta vull emfatitzar les raons que tenim —els creients i els homes i les dones de bona voluntat— per a no deixar-nos envair, i menys parilitzar, pel pessimisme que ho acapara tot. És veritat que la crisi continua sent dura i penosa, especialment per a alguns. Però no podem perdre l'esperança ni les ganes de lluitar per sortir de la crisi i les dificultats. De vegades se sent dir «tot està molt malament i no hi ha res a fer». Els primers cristians, que mai es van deixar vèncer pel pessimisme, ens van ensenyar a no deixar-nos aclaparar pel desànim. Sí, els veritables seguidors del Mestre, en tots els temps, circumstàncies i llocs, han viscut amb força i energia tres actituds que el papa Joan Pau II va proposar en la seva exhortació pastoral *Ecclesia in Europa*, en concret en els números 3 i 4. Les faig meves i us les proposo perquè aconseguim estar a l'alçada de les circumstàncies en aquests temps difícils.

La primera actitud fa referència a la nova perspectiva amb què hem de mirar i contemplar el món i la societat. Una mirada positiva que no és excusa per a no reconèixer les ombres, els errors i els pecats del nostre temps però que, alhora, ajuda a reconèixer, valorar i potenciar el que hi ha de positiu en el cor i el cap de les persones, i també en la història que ens toca viure.

En segon lloc, si ens servim d'aquesta mirada positiva —fruit del discerniment evangèlic— creixerà la nostra consciència d'unitat. Cal dir clarament que *no hi ha res pitjor i més destructor que la divisió, la*

desconfiança i l'aïllament. Només es pot construir des de la unitat i des de la comunió. Per als creients és quelcom innegociable que on hi ha caritat i amor, allí —i només allí— hi ha Déu.

Finalment, la tercera actitud que se'ns exigeix avui és una gran dosi d'esperança. Sense esperança no es pot evangelitzar. I nosaltres, els cristians, no podem oblidar que som al món per evangelitzar, per donar raó de la nostra fe, de la nostra esperança; per canviar el nostre món i fer-lo més frater i més habitable.

El missatge de Jesús és un missatge d'esperança. Si nosaltres no vivim l'esperança, que es fonamenta en la presència del Ressuscitat, què anunciem llavors? Com podran els homes i les dones del nostre

temps, els nostres familiars, amics i companys de feina, acceptar el nostre missatge?

Acabo la meua reflexió d'aquesta setmana fent-me i fent-vos la pregunta següent: la nostra actitud, enlloc de la condemna i denúncia permanent, ¿no hauria de ser la de reconèixer, valorar i estimular els valors positius que trobem al nostre entorn? Com és d'important la qualitat de la mirada! Tant que, quan va acabar la creació del món i de l'home, «Déu veié que tot això era bo» (*Gn 1,10*). Quant de bé ens farà aquesta mirada de Déu! Tot i que sabem que aquesta mirada positiva i agraïda no pot impedir que siguem realistes, és important no perdre-la i fer-la créixer en la nostra vida.

Benvolguts germans, que Déu us beneixi a tots.

ACTUALITAT

Ritu d'ingrés al Catecumenat

El passat 27 de novembre, primer diumenge d'Advent, l'arquebisbe Joan Josep Omella presidí la cerimònia d'ingrés al catecumenat dels adults que es preparen per rebre els sagraments d'iniciació cristiana (baptisme, comunió i confirmació), en una eucaristia celebrada a la

catedral. El dia abans, dissabte 26, tingué lloc la cerimònia d'ingrés al catecumenat dels infants en edat catequètica que es preparen per rebre el baptisme properament, en una celebració presidida per Mn. Felip-Juli Rodríguez, també a la catedral.

ENTREVISTA

Nedar contra corrent

JOAN GARCIA DEL MURO

El filòsof lleidatà Joan Garcia del Muro ha guanyat el premi Octubre d'assaig per *Soldats del no-res*, una obra que analitza el que passa pel cap dels joves europeus que s'alien a l'Estat islàmic. Garcia del Muro, professor de matèries de l'àmbit de l'ètica i de filosofia medieval a la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL), considera que cal transmetre als joves «el valor immens del pensament (propri)».

Davant la crisi de valors, com podem fer uns joves millors?

Com a societat, els models d'èxit que oferim als nostres joves són esfereïdament buits de qualsevol referent moral. La programació de les TV sembla especialment dissenyada per anestesiar consciències i domesticar, així, la capacitat crítica dels adolescents —i dels adults! Una tasca urgent dels educadors —pares i professors— és intentar contrarestar aquest autèntic *tsunami* de nihilisme que envaeix les societats contemporànies.

Com a professor, quina és la seva aportació al futur d'aquests joves?

No podem desapropiar l'oportunitat que se'ns obre. Hem de nedar contracorrent i intentar transmetre als nois el valor immens del pensament. Del pensament propi. Perquè, com deia Simone Weil: «Els règims totalitaris no aniquilen el pensament lliure, sinó que és l'absència de pensament lliure, que afavoreix el totalitarisme.»

Per què joves europeus poden sentir-se atrets per l'Estat islàmic?

Realment, és un misteri: nois educats a Occident i trasplantats, directament, des de societats democràtiques, benestants, descregudes i notablement tolerants en matèria de costums, a l'islamisme més radical. Molts d'ells sense passar, ni tan sols, per l'islam. Crec que és un fenomen modern que defuig els paradigmes explicatius que s'estan fent populars: probablement, més que amb el xoc de civilitzacions, amb la mateixa essència de la religió o amb les identitats fortes, té a veure amb el nihilisme occidental.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Espero confiadament

Traspassà després de noranta-sis anys de vida. Amb el seu espòs, mort temps enrere, formaren una família amb dos fills i quatre néts. Educaren els fills amb amor i en l'amor a Déu mentre aquests foren infants i adolescents. També en la llibertat dels fills de Déu. Ja vídua, va veure néixer i créixer els besnéts. Era una persona amb una experiència espiritual del seu temps, arrelada i profunda. Testimoni de fidelitat a Déu, testimoni de fidelitat a la fe dels pares i dels qui l'havien iniciat en el seguiment de Jesús. Els recordava i pregava per ells, com pregava pels més joves de la família. El seu sentit de pertinença a l'Església era notable. Quan, ja impossibilitada, no podia anar a la missa dominical celebrada a l'església parroquial, com agraiïa que un veí —que tenia encarregada aquesta missió eclesial— li portés la comunió després que ella hagués seguit la retransmissió de la televisió.

En una ocasió un fill seu, quan ella ja començava a perdre mobilitat, va trobar un tros de paper en el qual la dona havia escrit amb lletra vacil·lant: «Ploro, però estimo; sofreixo, però

crec que no estic aclaparada, sinó prostrada, i per això adoro Déu i espero confiadament. Les meves darreres paraules voldria que fossin aquestes: esperança, alegria i gràcia, a l'encontre de Déu Pare.» El fill el guardà com un testimoni de fe de la mare i amb el pressentiment que el faria servir quan ella traspassés, amb l'objecte de deixar constància d'aquesta fe. «Si una vídua té fills o néts, ells són els primers que han d'aprendre a comportar-se pietosament amb la pròpia família i satisfer el deute que tenen amb qui els ha donat la vida. Això és agradable a Déu» (1Tm 5,4).

La mare lliurà l'ànima a Déu. En la celebració de les exèquies es va repartir un recordatori que reproduïa el text manuscrit esmentat. L'acompanyava un altre text preparat pels fills quan va morir el pare i que en recuperava la vigència en el comiat de la mare. Una resposta agraiïda a la vida dels pares, als seus ensenyaments, a les vivències compartides, a les paraules i als silencis: «Gaudeix en nosaltres, / que la teva llavor és repartida, / i al fons dels nostres cors, / a poc a poc, ella germina.»

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Si me siento perdido, triste... rezo»

Leonard Cohen, escritor, compositor y cantante canadiense de fama internacional, fallecido hace poco, afirmaba: «Si me **siento perdido, triste... rezo.**»

Antes de su muerte, afirmó: «Estoy preparado para morir». Hace años, escribió este precioso testimonio:

«Si me siento **flácido... hago ejercicio físico.**»

«Si me siento **perezoso mentalmente... procuro meditar.**»

«Si me siento **perdido, triste... rezo.**»

¡Una gran verdad!

Si te sientes **perdido, angustiado, triste... rézale a Dios.** Porque:

• Te **aliviará** de angustias y dudas; Él **será consuelo** para tus triste-

zas, y **remedio** para tu salud corporal y espiritual.

• Rezar a Dios es **reflotar** la propia existencia; **acercarse** al Padre y **gozar** de la paz interior.

Pastor Hermas, un cristiano culto que vivió en el siglo II, escribía:

—«**Pide** a Dios, al Señor, sin vacilar, y **conocerás** que su gran misericordia no te abandona, sino que dará **cumplimiento** a la **petición** de tu **alma.**»

A la entrada de la Universidad Anselmianum de Roma, hay una frase de san Agustín:

—«Si cor non orat, in vanum lingua laborat»: «**Si no reza el corazón, la lengua trabaja en vano.**»

Lectures missa diària i santoral

12. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setmana) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21,23-27]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinià); beat Joan Maríno, prev. teatí.

13. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dimecres [Is 45,6b-8.18.21b-26 / Sl 84 / Lc 7,18b-23]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església. Sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dijous [Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prevere servita.

16. ■ Divendres [Is 56,1-3a.6-8 / Sl 66 / Jn 5,33-36]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dissabte [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ † Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífonas). Sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

DIUMENGE III D'ADVENT

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

(Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «¿Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?». Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi». Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «¿Què heu sortit a veure al desert? ¿Una canya sacsejada pel vent? Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un profeta? Sí, no puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí". Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell».

Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios.

Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios viene en persona y os salvará». Entonces se despegarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaron en nombre del Señor.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y a los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!».

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él».

Alegreu-vos: ben aviat sereu alliberats

D'aquest diumenge se'n deia abans de *Gaudete!* Alegreu-vos! Les paraules d'Isaïes són un himne a l'alegria anunciant el retorn de l'exili del poble d'Israel. La naturalesa es renova. El desert esdevé un jardí. L'home es transforma: Els cecs, els sords, els muts, els coixos recobren la vista, l'oïda, la parla, la mobilitat. El deprimits senten una paraula encoratjadora: No tingueu por! Déu mateix us acompanya. Ve a salvar, no pas a condemnar.

Joan Baptista és un home auster i ferreny. No està per brocs. Anuncia que el Messies vindrà amb la pala de ventar per separar el gra de la palla i amb la destal apuntant a l'arrel de l'arbre per fer-ne estelles. Per haver plantat cara al reietó Agripa, es troba a la presó: un pèl deprimat perquè Jesús no respon al perfil de Messies que anunciava amb la pala i la destal. Per això li pregunta: «Ets tu el qui havia de venir o n'hem d'esperar un altre?»

Joan, que predica la conversió, és el primer que s'ha de convertir. Ha de canviar de xip. Ha d'escoltar i comprendre el missatge d'Isaïes: cecs que hi veuen, coixos que caminen, leprosos que queden nets, morts que ressusciten, els pobres que senten joiosos l'anunci de la bona nova.

L'activitat de Jesús palesa el cor de Déu: els senzills i els marginats són la nineta dels ulls del Pare celestial i s'emporten les seves preferències. Déu es disposa a regnar, no pas tal com ho fan els homes, sinó tal com ho vol Déu.

Joan pogué descansar en sentir la resposta de Jesús. Ara Jesús fa l'elogi del baptista. És un profeta i més que profeta. És l'home més important que mai hagi existit. Però marca un abans i un després en la història: un temps de promeses i un temps d'acompliment. Joan se situa en el temps de les promeses.

Nosaltres som en el temps de l'acompliment. La nostra sort, doncs, és molt superior a la seva. Nosaltres podem gaudir plenament de tot allò que Joan només albirà i saludà de lluny, sense poder-ne fruit.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dilluns 12. Visitarà les obres de la basílica de la Sagrada Família.

Dimecres 14. Viatjarà a Roma, a diverses reunions a la Santa Seu.

Dijous 15. Participarà en la reunió ordinària de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Diumenge 18 (14 h). Participarà en el dinar de Nadal de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

Actes

Activitats a Pompeia (Riera Sant Miquel, 1 bis). Dijous 15 des. (20 h), conferència sobre santa Clara d'Assís a càrrec de Natàlia Plá. Divendres 16 des. (19.30 h), «Viviu desperts», recés a càrrec de fra Josep Manuel Vallejo (a la cripta, av. Diagonal, 450).

Institut Emmanuel Mounier. Dijous 15 des. (18.30 h), acte acadèmic en la celebració del 15è aniversari de la fun-

dació de l'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. A la Facultat de Filosofia de Catalunya (c/ Diputació, 231).

Concert de Nadal. Diumenge 18 des. (18 h), a la pquia. de Santa M. del Remei (pl. de la Concòrdia, 1), amb Valentí Miserachs, orgue. Entrada lliure.

Compartim una hora de pregària. Dijous 15 des. (20-21 h), amb el grup d'Amics de sant Francesc. Al c/ Santaló, 80.

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón) (c/ Mallorca, 232). Día 15 de diciembre (12 h), oración ante el Santísimo Sacramento seguida de Eucaristía.

IX Concurs de Pessebres. Organitzat per la pquia. de la Puríssima Concepció i obert a tothom. Podeu demanar les bases a: t. 934 576 552.

«L'Ordo Virtutum d'Hildegarda de Bingen o el camí d'una ànima esgarriada vers la salvació: noves aportacions per a un melodrama del s. XII». Dilluns 12 des. (19 h), conferència a càrrec de les germanes Eulàlia i Mariona Vernet Pons. A la Llibreria Claret (c/ Llúria, 5).

ACTUALITAT

Campanya solidària de la Fundació Pere Tarrés

Un any més, la Fundació Pere Tarrés posa en marxa la campanya «Ajuda'ls a créixer», l'objectiu de la qual és que milers de nens i nenes en risc d'exclusió social aprenguin i creixin fent activitats educatives i de lleure des d'una entitat cristiana i tinguin un futur amb les mateixes oportunitats que la resta d'infants. La col·laboració que rebem de particulars i entitats és molt necessària per poder seguir atenent aquests infants en els 23 centres socioeducatius adherits a la nostra fundació. Per fer donatius o demanar més informació: t. 934 301 606; a/e: ajudals@peretarres.org; www.peretarres.org/donatius, o al c/c: ES80-2100-0435-5102-0019-0260 (La Caixa).

Els nens feliciten el Nadal de part dels missioners

Un any més, l'Obra Missional Pontifícia de la Infància Missionera convida tots els nens i les nenes a viure un *Nadal Missioner* essent «Sembradors d'estrelles». Amb aquesta iniciativa volem agrair el suport que rebem de les persones que, en la jornada del *Domund* i en altres dates, resen i col·laboren amb els missioners.

D'aquesta manera, volem transmetre, tant als nens com als grans, que es pot donar alguna cosa a canvi de res. Per això els «Sembradors d'estrelles» no admeten donatius. «Em deixa que li regali una estrella? Bon Nadal», amb aquesta senzilla frase posen l'adhesiu a les persones que troben.

En el nostre blog trobareu diferents materials per treballar aquestes setmanes: <https://delegaciomissionsarqbarcelona.blogspot.com/es/>, o directament a: goo.gl/WPe00j

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Una mirada positiva

En los últimos años se viene hablando de la crisis que nos acecha fijando la atención de manera exclusiva en las consecuencias económicas de la misma, como el paro generado, el rescate del sistema bancario, etc. Hoy pretendo hablar del hombre, de la persona. Y lo hago siguiendo la línea medular que vertebra lo mejor de la Doctrina Social de la Iglesia. Hablar de la crisis desde la perspectiva del hombre no es evadirse de la realidad, y mucho menos camuflarla, es ir al centro de la crisis que, a mi entender, va más allá de lo económico y financiero.

En esta carta quiero hacer hincapié en las razones que tenemos —los creyentes y los hombres y mujeres de buena voluntad— para no dejarnos invadir, y menos paralizar, por el pesimismo que lo arrebata todo. Es cierto que la crisis es dura y penosa, especialmente para algunos. Pero no podemos perder la esperanza

ni las ganas de luchar por salir de la crisis y de las dificultades. A veces se oye decir «todo está muy mal y aquí no se puede hacer nada». Los primeros cristianos, que nunca se dejaron llevar por el pesimismo, nos enseñaron a no dejarnos envolver por el desánimo. Sí, los verdaderos seguidores del Maestro, en todos los tiempos, circunstancias y lugares, han vivido con fuerza y con energía tres actitudes que el papa Juan Pablo II propuso en su exhortación pastoral *Ecclesia in Europa*, en concreto en los números 3 y 4. Yo las hago mías y os las propongo para que logremos estar a la altura de las circunstancias en estos tiempos difíciles.

La primera actitud hace referencia a la nueva perspectiva con la que hemos de mirar y contemplar el mundo y la sociedad. Una mirada positiva que no excusa de reconocer las sombras, los errores y los pecados de

nuestro tiempo pero que, a la par, ayuda a reconocer, valorar y potenciar lo positivo que hay en el corazón y en la cabeza de las personas, y también lo positivo de la historia que nos está tocando vivir.

En segundo lugar, si nos dotamos de esa mirada positiva —fruto del discernimiento evangélico—, crece nuestra conciencia de unidad. Hay que decir alto y claro que *no hay nada peor y más destructor que la división, la desconfianza y el aislamiento*. Sólo se puede construir desde la unidad y desde la comunión. Para los creyentes es algo innegociable que donde está la caridad y el amor, ahí —y sólo ahí— está Dios.

Finalmente, la tercera actitud que se nos exige hoy es una gran dosis de esperanza. Sin esperanza no se puede evangelizar. Y nosotros, los cristianos, no podemos olvidar que estamos en el mundo para evangelizar,

para dar razón de nuestra fe, de nuestra esperanza; para cambiar nuestro mundo y hacerlo más fraterno y más habitable.

El mensaje de Jesús es un mensaje de esperanza. Si nosotros no vivimos la esperanza, que se fundamenta en la presencia del Resucitado, ¿qué anunciamos entonces? ¿Cómo podrán los hombres y mujeres de nuestro tiempo, nuestros familiares, amigos y compañeros de trabajo, aceptar nuestro mensaje?

Termino mi reflexión de hoy haciéndome y haciéndoos la siguiente pregunta: nuestra actitud, en lugar de la condena y denuncia permanente, ¿no debería ser la de reconocer, valorar y estimular los valores positivos que se dan en nuestro entorno? ¡Qué importante es la calidad de la mirada! Tanto que, al acabar la creación del mundo y del hombre, «vio Dios que era bueno» (*Gen 1,10*). ¡Cuánto bien nos hará esa mirada de Dios! Aunque sabemos que esa mirada positiva y agradecida no puede impedir que seamos realistas, es importante no perderla y hacerla crecer en nuestras vidas.

Queridos hermanos, que Dios os bendiga a todos.